

Paryu Lekpetch, 21
(till vänster) och
Poo Lekpetch, 18.

tema: go east

Relationer, kärlek och bebisplaner samsas med whiskey, slagsmål och rivalitet. Ottar har träffat unga tjejer på en bro i centrala Bangkok.

BILD JONAS GRATZER TEXT JOHAN AUGUSTIN

STARKAST PÅ GATAN

Lördagkväll på Saphan Phut – stadens äldsta bro och en samlingsplats för stadens unga. Poo Lekpetch, 18, och hennes tre år äldre syster Paryu Lekpetch brukar hänga här med sitt gäng på helgerna. Poo och Paryu är med i ett gäng, »som inte har något namn«, bestående av tjugotalet tom-diiz, varav några gängmedlemmar sitter intill broräcket och dricker öl och whiskey denna kväll. Ibland uppstår slagsmål mellan rivaliserande tjejgäng.

– Vi slåss varannan, var tredje månad ungefär, men det är bara med knytnävar, inga vapen används, berättar Poo och fastställer:

– Det är sista utvägen efter att våra bossar har försökt lösa konflikten genom att prata – det hela handlar egentligen om att visa vem som är starkast på gatan.

Tom- och diiz-begreppen används av de intervjuade själva för att beskriva lesbiska som använder sig av yttre attribut och uttryck som anses maskulina (tom) respektive feminina (diiz).

Bow »Rainbow« Nalinnipha, 20 (till vänster) och Pean Saksin, 18.

Lite längre bort på Saphan Phut-bron står två välklädda »syststrar« som de kallar sig själva, men som i själva verket är bästa kompisar. Bow »Rainbow« Nalinnipha, 20, är diiz. Pean Saksin, 18, definierar sig med ett annat begrepp som används här: tom gay – en tjej som inte har relationer med diiz, utan enbart med toms. På Facebook finns tomboys- och tom-diiz-sidor med tusentals följare; sidor som hela tiden får nya gilla-markeringar.

– Det är populärt bland ungdomar mellan 15 och 18 att prova på att vara toms och diiz, man kan väl kalla det en trend, medger Bow.

Medan Pean bestämt sig för att hålla sig till samma kön framöver, är det tveksamt hur det blir med den saken för Bow.

– Jag är inte säker, jag kommer antagligen någon gång i framtiden ändå att välja en kille – och skaffa barn med honom. Det blir lättare så.

Nedanför bron, bland nattmarknadens överfulla klädstånd, strosar Kate Kaewkra omkring med sin flickvän Ploy Jaengwiset. De träffades i skolan, enbart för tjejer, för fyra år sedan men blev inte ett par förrän två år senare. Ploy, 25, kallar sig själv tom, är kortklippt och bär en buddha-amulett kring halsen för lycka i livet – och det verkar ha fungerat.

– Ja, jag fann i alla fall min drömtjej, min egen diiz, säger hon och lägger armen om Kate – som är ett år äldre, har långt hår, och bär en sweatshirt som avslöjar att hon jobbar på butikskedjan Watsons.

Att komma ut var aldrig några problem för varken Kate eller Ploy men de känner många »som har det tufft hemma«.

– Vissa föräldrar säger helt enkelt nej, de accepterar inte vår livsstil. Några vänner får smyga med sina förhållanden, de berättar inte sanningen för sina familjer, säger Kate.

I framtiden vill de gärna bilda familj tillsammans:

– Vi vill ju ha barn, och funderar på hur det ska gå till – om vi ska adoptera eller bli inseminerade, fortsätter Kate, även fast hon inte tror att det kommer ske inom den närmaste framtiden.

– Nej, vi måste spara pengar först, när vi passerat 30 blir det nog bra att skaffa bebisar!

Kate Kaewkra, 26 (till vänster) och Ploy Jaengwiset, 25.

FAKTA: VÅLD OCH HOT

Trots att Thailand i mångas ögon är ett tolerant och öppet land så har det mellan 2006 och 2012 skett 15 mord på tomboys i landet där de yngsta offren varit 17 år. Förövarna har varit män, som strypt, kvävt, knivhuggit och skjutit sina offer efter att i vissa fall ha våldtagit dem. Trots att Thailand, till skillnad från många av sina grannländer, skrivit under sju internationella konventioner, bland annat den om barns rättigheter och avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor har inte myndigheterna agerat, utan istället i några av fallen skyllt på offren.

Källa: Windy City Media Group